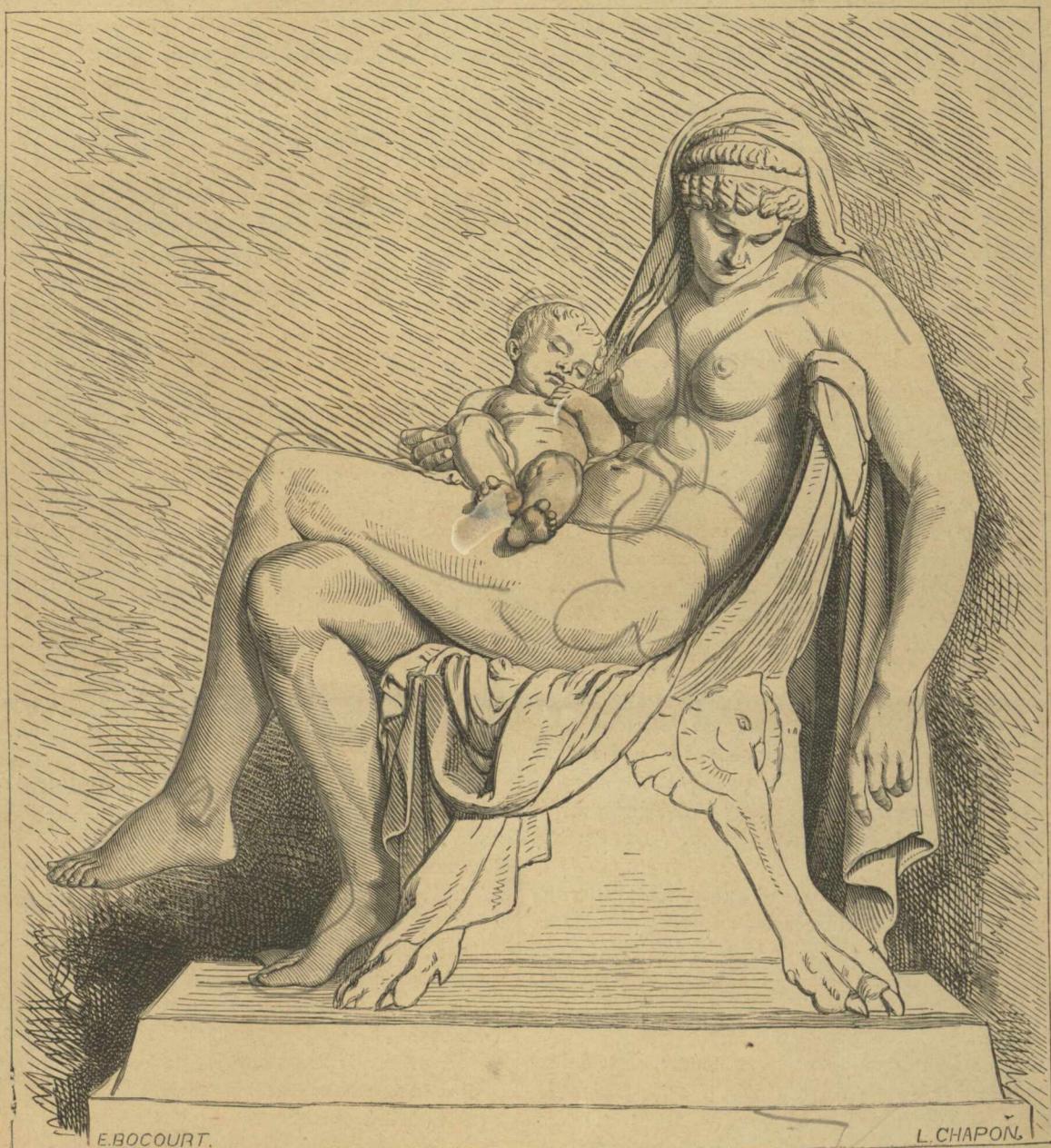

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ 1875. — ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Ὁ Ὑπνός σύμπλεγμα μαρμάρινον ὑπὸ Μιθουρίνου Moreau.

Ο ΥΠΝΟΣ.

Τὸ καλλιτέγνημα τοῦτο ἠξιώθη τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῶν ἐπαίνων παντός ἰδόντος αὐτό, εἴτε μαρμάρινον ἐν τῇ ἐφετεινῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων, εἴτε ἐν εἰκόني ὡς ἐνταῦθα. Χαρακτηριστικὰ δ' αὐτοῦ κύρια εἶνε τὸ ἀφελές καὶ ἀτμηλέητον τῆς θέσεως, καὶ ἡ ἐναρμόνιος, οὕτως εἰπεῖν, ἡρεμία τῶν γραμμῶν αὐτοῦ. Ἡ αὐτὴ ἀγνή

ἡρεμία σκέπει τὴν ὑπνώττουσαν μητέρα, καὶ τὸ ὑπνώτον βρέφος τῆς. Γλυκύτατα ὄνειρα βεβαίως τέρπουσι τὸν ὕπνον τῶν δύο τούτων πλασμάτων.

Καὶ ἡ μὲν μήτηρ μεγάλη τὸ σῶμα καὶ εὐρωστος, εἶνε ὅμως χαρίεσσα, τὸ δὲ μωρόν τῆς, κείμενον ἐγγύτατα τοῦ μαστοῦ, ὅθεν πρὸ μιᾶς στιγμῆς τὰ κοράλλινα χεῖλη του ἔπινον τὸ ζωοποιόν τῆς μητρὸς γάλα, φαίνεται ὅτι θὰ γείνη ἀνὴρ ῥωμαλέος καὶ εὐμορφος. Ἐν τῷ διπλῷ τούτῳ τύπῳ ἐνυπάρχει ἐνότῃς στενοτάτη, καὶ ὁ πλάσας αὐτὸν

καλλιτέχνης ἄριστα ποιῶν, ἐξέλεξε πᾶν ὃ τι ἡ φύσις ἔχει εὐγενές καὶ τρυφερόν, τοῦτ' ἐστὶ τὴν στενὴν ἔνωσιν τῆς μητρὸς καὶ τοῦ τέκνου τῆς, τὸν εὐγενέστατον καὶ γλυκύτατον καὶ ἀληθέστατον τῶν δεσμῶν.

Τὸ ἄριστον τοῦτο μαρμάρινον σύμπλεγμα, ἔργον τοῦ γάλλου γλύπτου Μαθουρίνου Moreau, ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, θά στήθῃ ἐν τινι τῶν πλατειῶν τῶν Παρισίων.

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΜΟΥΣΑΙ

Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, τιμῶντες τὰς καλὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, δι' ὧν ὁ ἄνθρωπος ἀνυψοῦται ὑπεράνω ἑαυτοῦ, καὶ προσεγγίζει εἰς τὴν τελειότητα, ἐπλασαν τὴν χαριστάτην ἀλληγορίαν, ὅτι τῶν καλῶν τούτων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἑφοροὶ καὶ προστάτιδες ἦσαν αἱ Μοῦσαι, ἐννέα ἀδελφοί, θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης, δῆλα δὴ τοῦ Νοῦς καὶ τῆς Μνήμης. Καὶ τῶ ὄντι εἰς ἐκμάθησιν πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἀπαιτεῖται πρῶτιστα πάντων νοῦς καὶ μνήμη. Ὀνόμαζον δὲ αἱ παλαιοὶ τὰς καλὰς τέχνας, καὶ μουσικὰς τέχνας, τὸ δ' ὄνομα μουσική, ὅπερ κατὰ πρῶτον ἐσήμαινε τὸ σύνολον τῶν τεχνῶν, περιωρίσθη ἔπειτα, καὶ ἐσήμαινε μίαν μόνην, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐτι καὶ νῦν ὀνομαζομένην μουσικῆν.

Καὶ τὰ μὲν ὀνόματα τῶς Μουσῶν εἶνε τὰ ἐξῆς: Κλειώ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Τερψιχόρη, Οὐρανία, Ἐρατώ, Καλλιόπη, Μελπομένη καὶ Πολύμνια. Κατωτέρω δὲ θά ἴδωμεν τίνος τέχνης ἐκάστη αὐτῶν εἶνε ἑφορος καὶ προστάτης.

Εἰς τιμὴν καὶ λατρείαν τῶν Μουσῶν ἦσαν ἀφιερωμένα διάφορα ὄρη καὶ πηγαί. Ἐπιστημότατα τούτων ἦσαν ὁ μεταξὺ Φωκίδος καὶ Βοιωτίας δικόρυφος Παρνασσός, κατὰ τὴν ὑπὸ ἰεράν τοῦ ὁποῖου ἔρρεεν ἡ Κασταλία πηγὴ, ἧς τὸ ὕδωρ ἐποίει ἔνθουν τὸν πίνοντα. Ὁ ἐν Βοιωτίᾳ Ἐλικῶν, ὅπου ἦσαν αἱ πηγαί Ἰπποκρήνη καὶ Ἄγρανίπη, τὸ ποτάμιον ὁ Περμησός, καὶ ἡ πόλις Θεσπιαί, ἡ μεταξὺ Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου κειμένη Πίνδος, καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀλυμπος, ἡ Πιερία, κλπ. Δι' ὃ ἔχον αἱ Μοῦσαι τὰ ἐξῆς ἐπιθετὰ Παρνασσίδες, Κασταλίδες, Ἐλικωνιάδες, Θεσπιάδες, Ὀλυμπιάδες, Πιερίδες κλπ.

Ἱερὰ δὲ ζῶα ἀφιερωμένα εἰς τὰς Μούσας, ἦσαν ὁ περρωτός ἵππος Πήγασος, τὸ σύμβολον τῆς ποιητικῆς ἐξάρσεως, ὁ κύκνος, ἡ ἀηδὼν καὶ ἡ ἀκρίς. Πρὸς τιμὴν δ' αὐτῶν προσέφερον πρὸς αὐτὰς ὕδωρ γάλα καὶ μέλι.

Σῶζονται δὲ ἐν διαφόροις Μουσεῖοις ἀρχαῖα ἀγάλματα, καὶ ἰδίως ἀνάγλυφα καὶ ἀκτυλιόλιθοι, παριστώοντα τὰς Μούσας μετὰ τῶν συμβόλων των. Καὶ ἐν γένει μὲν παριστάνται ὡς παρθένοι εὐμορφοὶ, σεμναί, χαρίεσσαι, κалως ἐνδεδυμένα καὶ ἐστεμμένα. Ἰδίᾳ δὲ ἐκάστη αὐτῶν παρίσταται ὡς ἐξῆς.

Ἡ μὲν Κλειώ, ἧτις εἶνε ἡ μούσα τῆς ἱστορίας, παρίσταται ὡς νεάνις φοροῦσα στέφανον δάφνης, καὶ κρατοῦσα διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς σάλπιγγα ἢ κιθάραν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς βιβλίον ἢ χάρτινον κύλινδρον, ἐν ᾧ καταγράφει τὰς κλειρὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ δ' Εὐτέρπη, ἡ τέρπουσα τοὺς ἀκρωμένους αὐτὴν, εἶνε ἡ μούσα τῆς λυρικῆς ποιήσεως. Παριστώσι δ' αὐτὴν ἀρχαῖα ἀνάγλυφα ὡς νεάνιδα φοροῦσαν στέφανον ἐξ ἄ-

θέων, καὶ κρατοῦσαν διπλοῦν αὐλόν, ἢ διπλὴν σάλπιγγα, παρὰ δὲ τοὺς πόδας τῆς κείμενα μουσικὰ ὄργανα.

Ἡ δὲ Θάλεια εὐθυμὸς ἢ μούσα τῆς κωμωδίας καὶ τοῦ ἐπιγράμματος, παρίσταται ὡς νεάνις παιγνιώδης, φοροῦσα στέφανον κισσοῦ, κρατοῦσα ποιμενικὴν ῥάβδον καὶ κωμικὸν προσωπεῖον, καὶ φοροῦσα κοθούρνους, δῆλα δὴ ὑποδήματα ἐπίτηδες, τὰ ὅποια ἐφέρουν οἱ ἀρχαῖοι ὑποκριταὶ τοῦ θεάτρου. Εὐρέθη δὲ ἐξωγραφημένη καὶ φοροῦσα στέφανον δάφνης, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσα κάλυμμα πράσινον καὶ χρυσαῖ ἐνώτια.

Ἡ δὲ διὰ τοῦ χοροῦ τέρπουσα μούσα, ἡ Τερψιχόρη ἢ προστάτης τοῦ χοροῦ καὶ τῶν χορευτικῶν ἁσμάτων, παρίσταται μειδιῶσα καὶ χορεύουσα, φοροῦσα στέφανον δάφνης μετὰ ταινιῶν, καὶ κρατοῦσα λύραν.

Ἡ δὲ Οὐρανία, ἡ μούσα τῆς ἀστρονομίας, παρίσταται ὡς νεάνις ἐνδεδυμένη κυανῆν στολὴν, ἐστεμμένη διὰ στέμματος ἀστέρων, κρατοῦσα οὐρανίαν σφαῖραν καὶ διαβήτην, ἢ ἔχουσα ἐνώπιον τῆς τρίποδα, ἐφ' οὗ κεῖται σφαῖρα.

Ἡ δ' Ἐρατώ ἡ μούσα τῆς ἐρωτικῆς ποιήσεως ἐξωγραφεῖτο νεάνις ζωνρὰ καὶ χαρίεσσα, φοροῦσα στέφανον ῥόδων καὶ μυρσίνης, κρατοῦσα λύραν καὶ τόξον, καὶ ἔχουσα πλησίον τῆς τὸν Ἐρωτα.

Ἡ δὲ Καλλιόπη ἡ μούσα τῆς ἐπικῆς ποιήσεως καὶ τῆς εὐγλωττίας, παρίσταται ὡς νεάνις μεγαλοπρεπῆς φοροῦσα στέφανον χρυσοῦν ἢ ἐξ ἀνθῶν, κρατεῖ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς κλάδον δάφνης, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς δύο βιβλία, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδυσσεῖαν, παρίσταται δὲ καὶ κρατοῦσα σάλπιγγα καὶ παρὰ τοὺς πόδας τῆς ἔχουσα βιβλία. Τὴν Καλλιόπην ἐπικαλεῖται ὁ Ὀμηρὸς ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος, ὀνομάζων αὐτὴν θεάτ, καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦ λέγων αὐτὴν μούσατ.

Ἡ δὲ τῆς τραγωδίας καὶ ἐν γένει τῆς μελοδίας μούσα, ἡ Μελπομένη, παρίσταται ὡς γυνὴ νεαρὰ καὶ σεμνοπρεπῆς, λαμπρῶς ἐνδεδυμένη, φοροῦσα χιτῶνα καὶ μανδύαν κυανοῦν, στέμμα κισσοῦ ἢ δάφνης, καὶ κοθούρνους, καὶ κρατοῦσα σκῆπτρον, ξιφίδιον καὶ τραγικὸν προσωπεῖον.

Ἡ δὲ τῶν ὕμνων μούσα, ἡ Πολύμνια παρίσταται ὡς νεάνις λευχέμων ἰσταμένη ὀρθία καὶ σκεπτική, ἔχουσα τὸν ἀκτυλον ἐπὶ τῶν χειλέων. Κρατεῖ λύραν καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχει ἐνίοτε χελώνην. Σύμβολα δ' αὐτῆς εἶνε δάφνη, σκῆπτρον καὶ κύλινδρος παπύρου.

Καὶ οὕτω μὲν παρίσταντο αἱ Μοῦσαι χωριστὰ ἐκάστη. Πολλάκις δὲ παρίσταντο καὶ αἱ ἐννέα ὅμοι ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων, εἴτε κρατούμεναι ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ χορεύουσαι, εἴτε αἱ μὲν ὀρθαὶ αἱ δὲ καθήμεναι, καὶ κηραρίζουσαι ἢ τραγωδοῦσαι. Τότε δὲ παρίσταται πάντοτε ἐν μέσῳ αὐτῶν ὁ Ἀπόλλων, κρατῶν λύραν καὶ κιθαρίζων, ὡς πρόεδρος καὶ ἀρχιμουσικὸς αὐτῶν, δι' ὃ καὶ καλεῖται μουσηγέτης.

Ἰδοὺ δὲ πῶς διηγοῦνται πῶς ἐγνώρισεν κατὰ πρῶτον ὁ Ἀπόλλων τὰς Μούσας. Εὐρεθείς ποτε εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ, ἤκουσε μελωδίαν μαγικὴν ἐρχομένην ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Προχωρεῖ καὶ ἀνακαλύπτει στενὴν ἀτραπὸν, ἔχουσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εὐώδεις μυρσίνας· βαδίζει καὶ βαθμηδὸν ἡ μελωδία ἀκούεται καθαρωτέρως· ἀναβαίνει ἐτι μᾶλλον, καὶ βλέπει ἐνώπιόν του ὑπὸ τὴν σκιάν πυκνοῦ δάσους, ἐννέα νύμφας εὐμορφότατας, καθήμενας ἐπὶ τῆς πρασίνης χλόης. Ἐκείναι ἔψα-

λον συνοδεύουσαι τὴ γλυκὴ ἄσμα των διὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων των.

Αἱ ἐννέα νύμφαι ὡς εἶδον τὸν Ἀπόλλωνα κρατοῦντα τὸ τόξον του, ἐτρόμαξαν καὶ ἔφυγον ἀμέσως, καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὸ δάσος. Ἄλλ' ὁ Ἀπόλλων, ὅστις ἦτο καὶ μουσικὸς ἄριστος, κρούει τὴν λύραν του καὶ ψάλλει μετὰ τήσεως τέχνης, ὥστε αἱ νύμφαι κατεθέληθησαν καὶ ἐστάθησαν νὰ τον ἀκούσωσι. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἐν ᾧ ἔψαλλεν, ἐβαδίζει συγχρόνως, καὶ μόλις τελειῶσας τὸ ἄσμα του, εὐρέθη πλησίον των, καὶ τὰς εἶπεν·

«Εἶμαι ὁ Ἀπόλλων, ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς.»

— Καὶ ἡμεῖς, ἀπεκρίθησαν αἱ νύμφαι, εἶμεθα κόραι τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης.

— Λοιπὸν εἶμαι ἀδελφός σας! . . . ἔχομεν τὸν αὐτὸν πατέρα . . . Δὲν ἔχω τὴν ἀδειαν νὰ ἀσπασθῶ τὰς ἀδελφάς μου;

Αἱ νύμφαι ἐκοκκίνισαν καὶ ἀντήλλαξαν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ των τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν, καὶ συνεφώνησαν νὰ συστησῶσιν εἶδος τι συλλόγου ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ. Τότε δὲ ὁ Ἀπόλλων ὠνόμασε τὰς ἀδελφάς του Μούσας, καὶ τὰς διένειμε τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἐκάστη δὲ Μούσα ἔλαβε τὴν ἀρέσκουσαν αὐτῇ τέχνην καὶ ἐπιστήμην, καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ἀρμυζόντα σύμβολα, ὡς ἦδη περιεγράψαμεν αὐτὰς ἀνωτέρω.

Αἱ Μοῦσαι ταχέως ἐγένοντο διάσημοι, καὶ ἡ φήμη των διαδοθεῖσα, ἐκίνησε τὸν φθόνον πολλῶν. Διότι οἱ φθονεροὶ θέλοντες νὰ τὰς ἐξετελείωσι, ταῖς προέτεινον συγχάκις διαγωνισμούς, ἀλλὰ πάντοτε αἱ Μοῦσαι ἠρίστευον, καὶ οἱ φθονεροὶ ἐνίκηοντο. Ἐκ τῶν διαγωνισμῶν τούτων διηγοῦμεθα δύο τοὺς ἐπισημοτάτους.

Ὁ βασιλεὺς τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Ἡμαθίας Πίερος εἶχε ἐννέα θυγατέρας, Ἡμαθίδας ὀνομαζομένας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ κυραὶ αὐταὶ, ἦσαν ἐννέα, ἐνόμισαν ὅτι ἔχουσι καὶ τὴν τέχνην τῶν ἄλλων ἐννέα ἀδελφῶν, δι' ὃ καὶ ἐλθοῦσαι ἐκ Μακεδονίας εἰς τὸν Ἐλικῶνα, εὗρον τὰς Μούσας καὶ τὰς προεκάλεσαν εἰς διαγωνισμὸν. Αἱ Μοῦσαι φυσικὰ ὠργίσθησαν διὰ τὴν τόλμην των, καὶ τὰς περιεφρόνησαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖναι ἐπέμενον, συνήγεσαν αἱ Μοῦσαι καὶ ἐδέχθησαν τὸν διαγωνισμὸν· κριταὶ δὲ τοῦ διαγωνισμοῦ διορίσθησαν αἱ Νύμφαι.

Πρῶται αἱ Ἡμαθίδες ἔψαλον τὰ κάλλιστα τῶν ἁσμάτων των, ἀλλὰ οὐδεὶς συνεκινεῖτο, οὐδεὶς ἐθέληκετο. Ἐπειτα δὲ ὅτε ἦλθεν ἡ σειρά τῶν Μουσῶν, καὶ ἤνοιξαν τὸ πλήρες μελωδίας στόμα των, ἔπρεπε νὰ ἦσθε ἐκεῖ νὰ ἠκούετε καὶ νὰ ἐβλέπετε πᾶσαν τὴν κτίσιν, καταθελεγομένην ὑπὸ τῆς ἀρρήτου ἐκείνης μουσικῆς. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἐλικῶν, ἐφ' οὗ ἐτελεῖτο ὁ διαγωνισμὸς, καὶ αὐτὸς ἔχασεν, ὡς λέγομεν, τὸν νοῦν του, καὶ ἤρρησε νὰ ὑψοῦται πρὸς τὸν Οὐρανόν. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Ποσειδῶν, ὁ Θεὸς τῆς Θαλάσσης, ἐξάπέστειλεν ἀμέσως τὸν Πήγασσον, τὸν περρωτὸν ἵππον, ὅστις δι' ἐνὸς λακτίσματος, ὤθησε πρὸς τὴν γῆν τὸν ἀνυψούμενον Ἐλικῶνα. Ἐκεῖ δὲ ὅπου ἐλάκτισεν ὁ Πήγασσος τὸ ὄρος, ἀνέβλυσε πηγὴ, ἐπονομασθεῖσα Ἰπποκρήνη, κρήνη τοῦ Ἴππου.

Τότε δὲ καὶ αἱ Νύμφαι ἀνεκλήρωσαν παμψηφεὶ νικητριάς τὰς Μούσας, καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὰς τὴν δάφνην. Ἄλλ' αἱ Ἡμαθίδες, ἀντὶ νὰ κύψωσι τὴν κεφαλὴν των καὶ νὰ παραδεχθῶσι τὴν ἀπόφασιν τῶν κριτῶν, ἐμιμήθησάν τινος τῶν σημερινῶν θνητῶν, καὶ παρεξερτράπησαν εἰς ὕβρεις οὐχὶ κατὰ τῶν κριτῶν, ἀλλὰ κατὰ τῶν Μουσῶν, αἵτι-

νες εἶχον λάβει τὴν δάφνην. Καὶ ὡς ἐν μὴ ἤρουν αἱ ὕβρεις, ὑψωσαν καὶ τὰς χειρὰς των νὰ δείρῳσι τὰς νικητριάς. Ἄλλ' ὁμῶς διὰ τὸ τόλμημά των τοῦτο ἀμέσως ἐτιμωρήθησαν, διότι τὰ τρυφερὰ χεῖλη των μετεσχηματίσθησαν εἰς σκληρὸν ῥάμφος, καὶ οἱ βραχίονές των εἰς πλατεῖας πτέρυγας. Βλέπεται τὴν μεταμόρφωσιν των ταύτην, κατελήφθησαν ὑπὸ ἀπελπισίας, καὶ κλαίουσαι ἠθέλησαν νὰ κτυπήσωσι τὰ στήθη των, ἀλλ' αἱ χεῖρές των μετασχηματισθεῖσαι, ὡς εἶπομεν, εἰς πτέρυγας, εὐθὺς ὡς ἐκινήθησαν πρὸς τὰ στήθη των, ἀνύψωσαν τὰς Ἡμαθίδας εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μετεμορφώθησαν αἱ ἄθλια εἰς πτηνὰ φλόγα, εἰς κίσσας, ἢ ἐπὶ τὸ κοινότερον, ἀλλ' ἐκφραστικώτερον ἔγειναν *καρακάζαι*, αἵτινες ἔκτοτε πλανῶνται εἰς τὰ δάση, διασώζουσαι τὸ ἀνθρώπινον αὐτῶν ἐλάττωμα, τὴν φλυαρίαν. (*)

Μόλις αἱ Μοῦσαι ἀπηλλάγησαν τῶν ὀχληρῶν Ἡμαθιδῶν, καὶ ἰδοὺ ἄλλος, οὐχ ἦπτον ὀχληρὸς, ὁ ἐκ Θράκης διάσημος κιθαριστὴς καὶ εὐμορφότατος νέος Θάμυρις ἔρχεται καὶ τὰς προτείνει διαγωνισμὸν. Τινὰ κάμωσιν αἱ Μοῦσαι; συνήγεσαν. Συνεφώνησαν δὲ ἐὰν μὲν αὐτὸς τὰς νικήσῃ, νὰ τὰς κάμῃ ὅ τι θέλῃ, ἐὰν δ' ἐκεῖναι τὸν νικήσωσι, νὰ τον κάμωσιν ὅ τι θέλωσι. Περιττὸν δ' εἶνε νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ Μοῦσαι ἐνίκησαν, καὶ κατὰ τὴν συμφωνίαν ἀπεστέρησαν αὐτὸν καὶ τῶν ὁμμάτων του καὶ τῆς κιθαρωδίας, καὶ ὁ δυστυχὴς ἀπέμεινε μόνον εὐμορφος τυφλός.

Μετὰ τὴν νίκην ταύτην ἀφῆκαν αἱ Μοῦσαι τὸν Ἐλικῶνα, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Παρνασσόν. Πολλάκις δὲ καταβαίνουσαι εἰς τὴν ἱεράν κοιλάδα, ἤρχοντο εἰς τὴν Ἰπποκρήνην, ὅπου συνήντων νέους πολλούς, ποιητὰς καὶ καλλιτέχνας, δρέποντας ἄνθη, καὶ ἐνεθάρρουν αὐτοὺς νὰ ἀναβαίνωσιν εἰς τὴν διπλὴν κορυφὴν τοῦ Παρνασσοῦ.

Ἡμέραν τινὰ ἐξελθοῦσαι εἰς περίπατον κατὰ τὸ σῆμα, ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγον, καὶ κατ' ὄδον κατελήφθησαν ὑπὸ ῥαγδαίας βροχῆς. Καὶ ἐν ᾧ ἐζήτησαν ἄσυλον νὰ καταφύγωσιν, ἦλθε πρὸς αὐτὰς ὁ Πυρηνεύς, ὁ τύραννος τῆς Φωκίδος, καὶ τὰς εἶπε: «Θυγατέρες τῆς Μνημοσύνης, ἐλθετε εἰς τὰ ἀνάκτορά μου νὰ μείνετε ἕως ὅτου παύσῃ ἡ βροχὴ.» Αἱ Μοῦσαι εὐχαρίστως ἐδέχθησαν τὴν εὐγενῆ πρότασιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα. Μετ' ὀλίγον ἡ βροχὴ ἐστάθη, ὁ οὐρανὸς ἔγεινεν αἶθριος καὶ αἱ Μοῦσαι εὐχαριστήσασαι τὸν φιλοξενήσαντα αὐτὰς, ἠτομαζόντο νὰ ἀναχωρήσωσιν· ἀλλὰ αἱ πύλαι τῶν ἀνακτόρων ἦσαν κλεισταί, καὶ ὁ ἄθλιος Πυρηνεύς σκοπὸν εἶχε νὰ τὰς κακοποιήσῃ. Ἄλλ' αἱ Μοῦσαι εὐθὺς ἐπεκαλέσθησαν τὴν βοήθειαν τοῦ Διὸς τοῦ πατρὸς των, καὶ ἀμέσως ἔκαμαν πτερὰ καὶ ἐπέταξαν ἀπὸ τοῦ παραθύρου. Ὁ Πυρηνεύς κυνηγῶν αὐτὰς, ἀνέβη ἐπὶ τῆς στέγης τῶν ἀνακτόρων του, φωνάζων: Ποῦ θά μου πᾶτε, θά σας συλλάβω! καὶ ἐπήδησε κάτω, νομίζων ὅτι θά πετάξῃ καὶ αὐτὰς. Ἄλλ' ὁ ἄθλιος ἔπεσε κατὰ κεφαλῆς, τὸ κράνιον του συντρίβεται, καὶ τὸ ἀνόσιον αἷμά του διασκορπισθὲν βρᾶντζι τὰ πράσινα χόρτα.

Ἐκτοτε αἱ Μοῦσαι ἐξηκολούθουν πάλιν ἐπισκεπτόμεναι διαφόρους χώρας, λατρουόμεναι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν τοῖς συμποσίοις τὸ πρῶτον ποτήριον τοῦ οἴνου

* Ποιητικώτερον καὶ κατ' ἔκτασιν περιγράφει τὸν διαγωνισμὸν τούτων ὁ λατῖνος ποιητὴς Ὀβιδίος ἐν Μεταμορφώσεω βιβλ. V στ. 294—678.

ἔπινον εἰς τιμὴν τῶν τριῶν Χαρίτων, τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τιμὴν τῶν ἐννέα Μουσῶν. Πανταχοῦ δὲ ὑπῆρχον ναοὶ αὐτῶν καὶ ἀγάλματα. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετέβη ἡ λατρεία τῶν καὶ εἰς Ῥώμην, ὅπου ὑπῆρχε καὶ ἰδιαίτερος

ναὸς αὐτῶν, εἰς ὃν συνήρχοντο οἱ ποιηταὶ καὶ ἀνεγίνωσκον δημοσίᾳ τὰ ποιήματά των.

Τοιαύτη ἡ ἱστορία τῶν Μουσῶν. Ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον πάντες οἱ ποιηταὶ καὶ καλλιτέχναι

Αἱ ΜΟΥΣΑΙ ΕΝ Τῷ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΝΕῶ

CLIO.

ΚΛΕΙΩ

ἐξύμνησαν αὐτάς, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θὰ παύσωσιν ἐξυμνοῦντες. Τοῦτο τὸ καλὸν ἔχουσιν οἱ ἄπλοὶ καὶ φυσικοὶ μῦθοι, οἱ βάσιν ἔχοντες τὴν παρατήρησιν τῆς φύσεως καὶ τῆς ζωῆς, ἔχουσι τὸ καλὸν ὅτι σώζονται καὶ διατηροῦνται καὶ μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς θρησκείας, ἥτις τοὺς ἐπλασε, καὶ οἱ μεταγενέστεροι δύνανται νὰ τοὺς ἐννοῶσι καὶ νὰ τοὺς παριστώσιν ὡς νέους. Ἡ τῶν προγόνων ἡμῶν θρησκεία ἠφανίσθη, ἀλλ' ὅμως οἱ χαριέστατοι αὐτῆς μῦθοι ἔζησαν, καὶ θὰ ζήσωσιν ἐφ' ὅσον ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι.

Εἶδομεν ἀνωτέρω πῶς οἱ ἀρχαῖοι καλλιτέχναι ἀπει-

EUTERPE.

ΕΥΤΕΡΠΗ

κόνιζον τὰς Μούσας· αἱ νεώταται δ' αὐτῶν εἰκόνες εἶνε αἱ ζωγραφηθεῖσαι ἐν τῷ Νεῶ ἐν Παρισίοις Θεάτρῳ τοῦ Μελωδράματος, περὶ οὗ παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς σελ. 81 τοῦ βιβλίου τούτου. Ὡς εἶπομεν ἐκεῖ, ὀκτὼ μόνον Μούσας ἐζωγράφησεν ὁ ζωγράφος, διότι οὕτως ἀπῆται ἡ ἀρχιτεκτονικὴ διάταξις, τῆς δ' ἐνάτης τῆς Πολυμνίας, ἐποιήθη ἀγάλμα, ὅπερ ἐστήθη ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ.

Τὰς εἰκόνας τῶν Μουσῶν τούτων δημοσιεύομεν ἐν τῷ Μουσείῳ, μετὰ ἰδιαίτερου τινὸς σεβασμοῦ, διότι καὶ αὐτὸ διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν ὡς καὶ τὸ ὄνομα του δηλοῖ. Ἀλλ' αἱ εἰκόνες αὐταὶ οὐδὲν μᾶς ἐνθυ-

μίζουσι τὰς παλαιὰς Μούσας, ἀς ἐγνωρίσαμεν ἐκ τῆς ἀνω ἐκτεθείσης περιγραφῆς αὐτῶν, καὶ ὡς παριστώσιν αὐτάς τὰ ἐν τῷ Βατικανῷ τῆς Ῥώμης ἀγάλματα αὐτῶν, ἢ ὡς παρέστησεν αὐτάς ὁ Ῥαφαήλ ἐν τῷ ἀθανάτῳ Παρθενῶ

του. Διότι ναὶ μὲν καὶ ἐνταῦθα ἡ Κλειὼ ἔχει τὴν σάλπιγγά της, καὶ ἡ Εὐτέρπη τὸν διπλοῦν αὐλὸν της, καὶ αἱ λοιπαὶ ὡσαύτως τὰ ἀρχαῖα περίπου σύμβολά των, ἀλλ' ὅμως, τί τα θέλετε, δὲν εἶνε αἱ σεμνὰ ἐκίνα παρ-

ΘΕΑΤΡῸ ΤΟΥ ΜΕΛΩΔΡΑΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΠΑΥΛΟΥ BAUDRY.

THALIE.

ΘΑΛΕΙΑ

θένοι, αἱ ἀληθῶς χαριέσαι Ἑλληνίδες Μούσαι, εἶνε Μούσαι τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, εἶνε νεάνιδες γαλλίδες, ἢ ἄλλον εἰπεῖν, παρισυναϊ νεάνιδες, ὑπὲρ τὸ δέον ἀφελεῖς καὶ μεστὰὶ ὑποκρισίας.

Ὅπως δὴποτε ὅμως εἶνε Μούσαι, καὶ ὡς Μούσας τιμῶμεν αὐτάς, ἀπονέμοντες αὐταῖς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὄνομα των ὀφειλομένην ἀγάπην καὶ λατρείαν.

TERPSICHORE.

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ
ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐν Ῥώμῃ ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσεν ἐκθεσὶν περὶ τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ 1874. Κατ' αὐτὴν ἀνευρέθησαν 17 ἀγάλματα, 10 κορμοί, 47 κεφαλαὶ ἢ προτομαί, 5 σαρκοφάγοι ἢ κάλπαι ἐπιτυμβίδιαι, 12 ἀναθήματα καὶ ἕτερα θρησκευτικὰ ἀντικείμενα, 6 λίθοι πολύτιμοι μετὰ γλυφῶν, 11 ἀνάγλυφα ἐξ ὁστού ἢ ἐξ ἐλεφαντίνου ὀδόντος, 5 χρυσαὶ κοσμητήματα,

6 ἀργυρά, 8,925 μετάλλια ἢ νομίσματα χάλκινα, 39 ἐπιγραφαί, καὶ πλῆθος πολὺ οἰκειαικῶν σκευῶν.

* *
*

Τὰ 24 ἐν Παρισίοις θεάτρα εἰσέπραξαν κατὰ τὸ ἔτος 1874—1875 ἐν ὄλῳ ὑπὲρ τὰ 15 ἑκατομμύρια φράγκων, τῶν θεάτρων τούτων 5 μὲν εἰσέπραξαν ἕκαστον ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον, 8 ἀπὸ 900,000 μέχρι 500 χιλιάδων, 8 ἀπὸ 400 μέχρι 100 χιλιάδων, καὶ τὰ ὑπολειπούμενα 3 ἀπὸ 70,000 μέχρι 3,300 φρ.

* *
*

Ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς Ἰνδίαῖς ἀπὸ τοῦ 1872—1874 ἐφρονεῦθησαν ὑπὸ τῶν ὄρων ὑπὲρ τὰς 3,000 ψυχῶν.

* *
*

Ἐν τινι ἐφημερίδι τῶν νήσων de la Societé, ὧν βασιλεύει Πομαρὲ ἡ Δ', καταχωρίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1874, ἐν ᾧ σημειοῦται ὅτι ἡ μὲν ἐπιχορήγησις τῆς βασιλίσσης εἶνε 7,960 φράγκων ἀπὸ τῆς δημοσίας ἐκπαιδύσεως δαπάναι 19,400 φράγκων καὶ αἱ τῆς ἀστυνομίας 40,132 φραγ.

* *
*

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούνιον ἐν Ῥωσσίᾳ συνέβησαν 2225 πυρκαϊαί, ὧν ἡ ζημία ἀνέρχεται εἰς 11, 479,085 ρούβλια

* *
*

Ἡ γαλλικὴ ἐθνοσυνέλευσις ἐψήφισε κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς συνεδριάσεις νόμον, δι' οὗ δίδεται ἀμοιβὴ ἐκ 500,000 φράγκων εἰς τὸν ἐφευρέτην μέσου πρακτικοῦ καὶ ἀποτελεσματικοῦ πρὸς θεραπείαν τῆς ἀπὸ 25 ἡδὴ ἐτῶν μαστιζούσης τὴν βομβυκοτροφίαν νόσου, ἧς ἔνεκα ἡ παραγωγὴ τῆς βομβυκοτροφίας ἐν Γαλλίᾳ ἠλαττώθη ἀπὸ 25,000,000 χιλιογρ. εἰς 12, κατὰ δὲ τὸ 1873 εἰς 8,170,000 χιλιογρ. μόνον.

* *
*

Τὸ ἔτος τοῦτο ἐδηλώθησαν ἐν Παρισίοις 1,860,113 κύνες· δῆλα δὲ 495,322 τῆς α' κατηγορίας κυνηγετικοὶ καὶ πολυτελείας, καὶ 1,364,792 τῆς β' κατηγορίας δῆλα δὲ φύλακες. Πέρυσι δὲ τὰ ἐκ τοῦ φόρου εἰσπραχθέντα συνεποσώθησαν εἰς 5,461,106 φρ. 3,456,165 τῆς α' κατηγορίας, καὶ 2,004,921 τῆς δευτέρας.

* *
*

Αἱ διὰ τοῦ ταχυδρομείου σταλεῖσαι ἐφέτος ἐπιστολαὶ εἰσὶ 3,300,000,000 καθ' ὅλην τὴν γῆν· δηλ. 100 ἐπιστολαὶ τὸ δευτερόλεπτον καὶ 3 κατ' ἄνθρωπον, τὸ βάρος των εἶνε 33 ἑκατομμ. χιλιόγραμμα.

* *
*

Τὸ ἐν Δρέσδῃ οἰκοδομούμενον νέον θεάτρον τοῦ Μελοδράματος θὰ ᾔνη ἐκ τῶν μεγίστων ἐν Εὐρώπῃ θεάτρων, ἐξαιρουμένου, ἔννοεῖται, τοῦ τῶν Παρισίων. Τὸ οἰκοδόμημα κατέχει 5,600 μέτρων τετραγωνικῶν, ἐν ᾧ τὸ ἐν Πετρούπολει κατέχει μόνον 4,559 καὶ τὸ τοῦ Μονάρχου 4,302. Τὸ ἐν Παρισίοις εἶνε ὠκοδομημένον ἐπὶ ἐπιφανείας 11,237 τετρ. μέτρων.

* *
*

Ἐκ τῶν νηματουργειῶν τῆς Ἑλλάδος ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἰκανῆς ἀξίας προϊόντα τεραστίως ὁσπμέραι κατὰ τὴν ποσότητα αὐξανόμενα. Τῷ 1872 ἐξήχθησαν νήματα ἀξίας μάλισ 25,000 δραχμῶν, τῷ δὲ 1874 ἡ ἀξία τῶν ἐξαχθέντων νημάτων ὑπερέβη τὰς 500,000 δραχμῶν, καὶ ἐφέτος ἔτι μᾶλλον.

* *
*

Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεταῖς τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσι 40,000 ἀτμαμάξαις μηχαναὶ δυνάμειος 3 περιπου ἑκατομμυρίων ἵππων, ἐν Ἀγγλίᾳ 40,400 δυνάμειος ἐνός ἑκατομμυρίου ἵππων, ἐν Γαλλίᾳ 27,000 δυνάμειος 325,000 ἵππων ἐν Πρωσσίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ Γερμανίᾳ 20,000 δυνάμειος 200,000 ἵππων.

* *
*

Ἄτμαμάξαις ἔχουσιν αἱ μὲν Ἡνωμέναι Πολιτεταὶ τῆς Ἀμερικῆς 14,000, ἡ Ἀγγλίᾳ ἔχει 11,000, ἡ Γερμανία 6,000, ἡ Γαλλία 5,000, ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Αὐστρία ἀνὰ 3,000 ἐκάστη· ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ὀλιγωτέρας ἔχει ἡ Νορβηγία ἔχουσα 34 ἀτμαμάξαις καὶ ἐσχάτη ἡ Ἑλλὰς 6 μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

—o-o-o—

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΡΩΣ

(Αὐτοσχέδιον)

Ἔρωε ἔρωε,
εἰς πᾶν μέρος
κυβερνάς,
μὲ μυρίας
καὶ πικρίας
κ' ἡδονάς!

Πάντες πάλλου,
πάντες ψάλλου
διὰ σέ!
Μῖσος, ἔρρε!
Ἔρωε, χαῖρε
σὺ χρυσέ.

ΦΙΑΠΠΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

—o-o-o—